

[Kirkeministeren.]

Kolleger vilde. Saa den Bemærkning synes jeg det ærede Medlem kunde have sparet sig.

Jeg skal naturligvis være villig til yderligere at undersøge denne Sag. Er der noget som helst forkert i Sagen — og det er jo Ting, der delvis ligger forud for den Periode, jeg har haft i Ministeriet —, er det ganske klart, at jeg vil søge at gaa yderligere til Bunds i den. Jeg vil gerne føje til, at i Kirkeministeriet har man ikke savnet Blikket for, at der var visse Mangler, ja, man kan maaske ligefrem sige enkelte Huller i de nye Bestemmelser angaaende Kirkebetjentes Lønforhold. Det kan muligvis hænge sammen med, at disse Bestemmelser blev formulert meget hurtigt og umiddelbart før Lønningskommissionen skulde afslutte sit Arbejde. Dette Forhold har ogsaa af født visse Vanskeligheder for Ministeriet med Hensyn til Gennemførelsen i Praksis af den nye Lønordning, der dog maa siges for længst at være gennemført for Landets Vedkommende. Jeg kan føje til, at med Hensyn til Købstæderne har navnlig Opretelsen af nye Tjenestemandstillinger voldt Vanskeligheder. Men det er mit Haab, at der i den allernærmeste Fremtid maa naas et for Kirkebetjentene tilfredsstillende Resultat paa dette Omraade.

I øvrigt skal jeg angaaende Enkeltheder i denne Sag henstille til Forespørgeren at rette en mundtlig Henvendelse til Ministeriet, eventuelt gennem de paagældende Kirkebetjentes Organisation. Vejen har jo altid været aaben for Organisationernes Repræsentanter til Ministerierne, og vi skal da ogsaa i mit Ministerium til enhver Tid være rede til uvildigt at drøfte alle Tvivlsspørgsmaal.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Spørgsmaal Nr. 75 er stillet af det ærede Medlem Hr. Hauberg til Landbrugsministeren. Det lyder:

Bliver de Muligheder, der er i vore Skove og Plantager for at fremskaffe Tømmer og Brædder, fuldt udnyttet?

Hauberg: Naar man lejlighedsvis kommer igennem en af vore større Skove eller større Plantager, faar man uvilkaarlig det Indtryk, at der ikke hidtil er skovet særlig meget og heller ikke bliver det. Nu ved jeg selvfølgelig nok, at man ikke ved en saadan flygtig Gennemgang af en Skov kan danne sig et sikkert Skøn over, om der skoves forholdsvis lidt eller meget, men det er en

Opfattelse, man møder mange Steder ude omkring; Folk har det Indtryk, at der skoves mindre, end der kunde gøres. I sidste Uge blev jeg fra en Side, jeg maa betragte som en Del sagkyndig, gjort opmærksom paa samme Forhold, idet man særlig henviste til de store Plantager ude omkring Hampen Station og paapegede en ganske bestemt Plantage, Langebjerg Plantage, hvorom man siger, at der uden Skade kunde skoves i Tusindvis af Kubikmeter Træ, anvendeligt til Tømmer og Brædder. Der blev føjet til, at det ikke blot gælder denne ene Plantage, men det gælder mange af vore øvrige Plantager.

Hvis denne Paastand er rigtig, burde der, naar man betænker den Boligsituation, vi befinder os i, og den anspændte Valutasituation, foretages en Undersøgelse og gøres et Arbejde, saaledes at disse Skove netop paa Grund af Boligsituationen og den spændte Valutasituation blev udnyttet i hele den Udstrækning, som det er gørligt. Jeg tror derfor, at mange med mig vil lytte opmærksomt til de Oplysninger, den højtærede Landbrugsminister vil være i Stand til at give angaaende hele dette Problem.

Landbrugsministeren (Bording): I Anledning af det ærede Medlems Spørgsmaal kan jeg oplyse, at der i Statsskovene for Aarene 1946—47 og 1947—48 blev planlagt en Merhugst paa henholdsvis 55 000 og 45 000 m³ Bygningstræ ud over den normale Hugst paa 95 000 m³. Paa Grund af Mangelen paa Arbejdskraft lykkedes det imidlertid ikke at gennemføre den planlagte Hugst i Sæsonen 1946—47, hvorfor man i indeværende Hugstsæson sigter mod at præstere en Hugst paa 160 000 m³ Træ, nemlig den planlagte Hugst paa 140 000 m³ samt Restancen fra den foregaaende Hugstsæson paa 20 000 m³. Hertil kan føjes, at Statsskovdirektoratet har stillet i Udsigt at ville øge Hugsten yderligere, saafremt den hertil fornødne Arbejdskraft kan fremskaffes.

For de private Skoves Vedkommende kan Normalhugsten skønsmæssigt anslaaes til ca. 200 000 m³ Naaletræ. For at søge Hugsten øget i de Skove, der efter Krigsaarenes Plighthugst kunde taale det, gennemførte Landbrugsministeriet for Hugstsæsonen 1946—47 en frivillig Merhugstordning, hvorefter der blev ydet en Erstatning paa 5 Kr. pr. m³ Merhugst til Dækning af de Skader og Ulemper, Merhugsten medførte, samt visse Skattelempelser for de udbetalte Erstatningsbeløb.

Virkingen af denne Ordning er endnu ikke endeligt gjort op, men efter et fore-